

ΖΑΛΙΣΜΕΝΗ ΕΥΤΥΧΙΑ
Του Εμμανουήλ Παρσόνογλου

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΤΖΟΝΑ
- B) ΜΑΙΚΛ
- Γ) ΑΜΕΛΙΑ: ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΜΑΙΚΛ
- Δ) ΣΑΝΤΡΑ: ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΤΖΟΝΑ

(Τζόνα και Μάικλ μιλάνε στο τηλέφωνο. Ο Τζόνα κάθεται στο κρεβάτι του)

ΤΖΟΝΑ:

Σκέφτομαι να πω στη μαμά ότι είμαι γκέι

ΜΑΙΚΛ:

Τζόνα δε ξέρω, είσαι σίγουρος για αυτό που πας να κάνεις; Δεν θα το μετανιώσεις, έτσι;

ΤΖΟΝΑ:

Νιώθω πιο σίγουρος από ποτέ, έχω το θάρρος και είμαι ερωτευμένος μαζί σου.

ΜΑΙΚΛ:

Όπως νομίζεις. Δεν μπορώ να επέμβω σε αυτό το θέμα λέγοντάς σου τι είναι σωστό ή λάθος για μένα.

ΤΖΟΝΑ:

Σε αφήνω ,να της μιλήσω, ευχήσου μου καλή τύχη.

ΜΑΙΚΛ:

Καλή τύχη, ότι και να γίνει είμαι εδώ για σένα, πάρε με όταν τελειώσεις!

ΤΖΟΝΑ:

Τα λέμε...

ΜΑΙΚΛ:

Τα λέμε!

(Κλείνουν το τηλέφωνο και ο Τζόνα σηκώνεται από το κρεβάτι να πάει στη μαμά του.)

ΤΖΟΝΑ:

Μαμά. (φωνάζει)

ΣΑΝΤΡΑ:

Ναι Τζόνα; Τι θες πάλι; **(η μαμά κάθεται κάπου και πλέκει)**

ΤΖΟΝΑ:

Θέλω να μιλήσουμε, έχω κάτι σημαντικό να σου πω. **(ξεροκαταπίνει)**

ΣΑΝΤΡΑ:

Δεν έχω όλο το χρόνο για σένα, λέγε γρήγορα.

ΤΖΟΝΑ:

Ήθελα να σου πω ότι ο φίλος μου ο Μάικλ και εγώ...

ΣΑΝΤΡΑ:

Πιο γρήγορα αγόρι μου. Πολύ αργά πας.

ΤΖΟΝΑ:

Ότι ο φίλος μου ο Μάικλ κι εγώ είμαστε ζευγάρι...

(Η μαμά σηκώνεται και πλησιάζει τον Τζόνα. Τον χαστουκίζει στο πρόσωπο και τον πιάνει από το μαλλί, τον ρίχνει κάτω τον χτυπάει άσχημα και του φωνάζει)

ΣΑΝΤΡΑ:

Δεν ντρέπεσαι; Εγώ γιο αδερφή δε θέλω. Έπρεπε να είναι ο πατέρας σου εδώ να σε σκοτώσει να ησυχάσουμε...είσαι τελειωμένος για μένα...

ΤΖΟΝΑ:

Μα...

ΣΑΝΤΡΑ:

Παλιοαδερφή

ΤΖΟΝΑ:

Πονάω...βοήθεια μαμά. Σε παρακαλώ βοήθησέ με.

(τον πετάει με δύναμη στο πάτωμα μόλις τελειώσει και φεύγει)

ΣΑΝΤΡΑ:

Μάζεψε τα πράγματα σου και δρόμο από δω και εσύ και η ανωμαλία σου. Έξω από το σπίτι μου. Δεν είμαι μάνα σου εγώ από δω και στο εξής.

(ο Τζόνα προσπαθεί να κουνηθεί από τον πόνο. Μετά από λίγη ώρα σηκώνεται στα γόνατα και σέρνεται μέχρι το δωμάτιό του. Πιάνει το τηλέφωνο πάνω από το κρεβάτι και ψάχνει το νούμερο του Μάικλ.)

(ήχος κλήσης)

TZONA:
Μα...ι...κλ

ΜΑΙΚΛ:
Τζόνα;

TZONA: **(ήχος ανάσας)**

ΜΑΙΚΛ:
Τζόνα ακούς; Είσαι καλά; Τζόνα;

TZONA:
Μα...ι...κλ βοήθεια.

ΜΑΙΚΛ:
Τι έγινε;

TZONA:
Πονάω

ΜΑΙΚΛ:
Βγες στο παράθυρό σου και κατέβα. Έρχομαι, μπορείς;

TZONA:
Θα(κενό δευτερολέπτων) προσπαθήσω

ΜΑΙΚΛ:
Σε 5 θα είμαι εκεί.

(ήχος γραμμής που έκλεισε. ο Τζόνα σέρνεται στο παράθυρο και φτάνει ο Μάικλ)

ΜΑΙΚΛ:
Τζόνα; Τι έγινε; Γιατί είσαι μελανιασμένος; Τι είναι αυτά τα αίματα;

TZONA:
Πάρε με να φύγουμε. **(κλάμα)**

ΜΑΙΚΛ:
Έλα, θα σε πάρω αγκαλιά, πάμε σπίτι μου.

(Φτάνουν σπίτι του. Μπαίνουν μέσα και εμφανίζεται η μαμά του Μάικλ)

ΑΜΕΛΙΑ:

Αγόρια; Τζόνα; Μάικλ τι έγινε;

ΜΑΙΚΛ:

Μαμά δεν ξέρω, κάποιος τον χτύπησε, είναι σοβαρά;

ΑΜΕΛΙΑ:

Τρέχα στην κουζίνα και πιάσε μου το βαλιτσάκι με τα εργαλεία μου.

ΜΑΙΚΛ:

Έφυγα.

(η κ. Αμέλια σκίζει την μπλούζα του Τζόνα. Μετά από κάποια δεύτερα έρχεται ο Μάικλ και μένει άναυδος με το θέαμα.)

ΑΜΕΛΙΑ:

Μάικλ γρήγορα δώσ' το μου. **(καθαρίζει τις πληγές του Τζόνα)** Μπορώ σίγουρα να μαντέψω ότι πίσω από αυτό κρύβεται η Σάντρα, αλλά γιατί να κάνει κάτι τέτοιο;

ΜΑΙΚΛ:

Μαμά νομίζω ξέρω. Νωρίτερα μιλούσαμε με τον Τζόνα στο τηλέφωνο. Μου είπε ότι φοβόταν να της πει ότι είμαστε ζευγάρι. Λογικά της το είπε. Εγώ φταίω έτσι;

ΑΜΕΛΙΑ:

Μάικλ δεν φταις ούτε εσύ, ούτε ο Τζόνα, ούτε ο έρωτάς σας. Αυτή φταίει και μόνο αυτή. Ανέβα στον ξενώνα και φέρε κουβέρτα και μαξιλάρι να αφήσουμε το παιδί να κοιμηθεί, πονάει φριχτά, φαίνεται.

(Ο Μάικλ φεύγει και γυρνάει κρατώντας κουβέρτα και μαξιλάρι, σκεπάζει τον Τζόνα και του βάζει το μαξιλάρι στο κεφάλι του, περνάει η ώρα και ο Τζόνα ξυπνάει.)

ΜΑΙΚΛ:

Τζόνα;

ΤΖΟΝΑ:

Μά...ι...κλ πονάω πολύ. **(δάκρυα από τον πόνο)**

ΜΑΙΚΛ:

Ήρεμα Τζόνα. Είσαι καλά; Τι έγινε;

ΤΖΟΝΑ:

Της είπα ότι είμαστε ζευγάρι. Με χτύπησε, Μάικλ. Πονάω πολύ. Γιατί πονάω τόσο πολύ; **(δυσκολία στο να μιλήσει από τους πόνους)**

ΜΑΙΚΛ:

Μαμά. **(φωνάζει)**

ΑΜΕΛΙΑ:

Έρχομαι Μάικλ. Δύο λεπτά.

ΤΖΟΝΑ:

Μάικλ που είμαστε; Που ήρθαμε;

ΜΑΙΚΛ:

Σε έφερα σπίτι μου. Η μαμά μου είναι γιατρός και καθάρισε τις πληγές σου.

(εμφανίζεται η μαμά του Μάικλ)

ΑΜΕΛΙΑ:

Γειά σου Τζόνα. Νιώθεις καλύτερα;

ΤΖΟΝΑ:

Ναι κυρία Αμέλια. Σας ευχαριστώ για όλα.

ΑΜΕΛΙΑ:

Σε χτύπησε;

ΤΖΟΝΑ:

Ποια;

ΑΜΕΛΙΑ:

Για να λες ποια ξέρεις για ποια μιλάω.

ΤΖΟΝΑ:

Δυστυχώς ξέρω, ναι με χτύπησε πολύ, πονάω φριχτά.

ΑΜΕΛΙΑ:

Τζόνα πόσο καιρό γίνεται αυτό και δεν μας έχεις πει τίποτα, έστω στον Μάικλ;

ΤΖΟΝΑ:

Πολύ. Εδώ και χρόνια. Ντρέπομαι να μιλάω γι' αυτό. Δεν θέλω να πηγαίνω όπου έχει κόσμο, έχω μελανιές παντού, νιώθω σαν σκουπίδι. Με κοιτάνε όλοι, Δεν ζω κανονικά. Κυκλοφορώ με φούτερ το καλοκαίρι. Ζεσταίνομαι πολύ αλλά το προτιμώ από το να με κοιτάνε όλοι. Είμαι ο περίγελος για τον κόσμο. Ίσως ο κόσμος δεν ξέρει πως να με αντιμετωπίσει, ίσως να σιχαίνονται να με πλησιάσουν. Υπάρχουν μέρες που δεν θέλω να ζω, με κοιτάω στον καθρέφτη και φοβάμαι.

ΜΑΙΚΛ:

Μην το ξαναπείς αυτό. Τώρα καταλαβαίνω πολλά. Έπρεπε να μου είχες μιλήσει. Δεν θα σε έκρινα, ούτε θα σε άφηνα μόνο. Θα σε βοηθούσα.

ΑΜΕΛΙΑ:

Συμφωνώ με τον Μάικλ, αυτό που σου έκανε η μαμά είναι απαράδεκτο. Σε σφράγισε με αυτό για μια ζωή. Κανένας δεν έχει δικαίωμα να απλώνει χέρι στον άλλο και πόσο μάλλον σε ένα παιδί. Είστε παιδιά. Τι πάει λάθος με εμάς τους μεγάλους θεέ μου;

ΤΖΟΝΑ:

Μήπως η μαμά είχε δίκιο και φταίω εγώ για όλα; Μήπως της στέρησα τη ζωή που ήθελε να ζήσει;

ΑΜΕΛΙΑ:

Και ο Μάικλ την ίδια απορία είχε. Θα σας πω κάτι παιδιά και να το θυμάστε αν γίνεται γονείς ποτέ ή όταν μεγαλώσετε. Οι μεγάλοι είμαστε σαν τα μικρά παιδιά όταν του λες να καθαρίσουν το δωμάτιό τους. Σπρώχνουν όλες τις σκόνες κάτω από το χαλί τους. Οι μεγάλοι σπρώχνουμε τα προβλήματά μας κάτω από ένα αόρατο χαλί. Μένουν κάτω από κει για καιρό μέχρι να βγουν στην επιφάνεια και να χρειαστεί ξανά καθαριότητα. Οι λύσεις μας τότε είναι δύο, είτε τα ξεσπάμε σε άλλους είτε τα βάζουμε κάτω από ένα μεγαλύτερο χαλί και δεν συζητάμε γι' αυτά νομίζοντας πως είναι ανύπαρκτα αλλά στην πραγματικότητα ποτέ δεν τα ξεφορτωθήκαμε. Είναι πάντα εκεί και περιμένουν στην γωνία την κατάλληλη στιγμή για να εμφανιστούν όλα μαζί.

Ήμουν στο λύκειο και μία καθηγήτρια πάνω σε μια συζήτηση με ρώτησε: "ξέρεις ποια είναι η διαφορά μας ως προς την αντιμετώπιση των καταστάσεων;" Δεν ήξερα τι πρέπει να απαντήσω. Μου απάντησε αυτή και μου είπε ότι "εσύ όταν δεν χώρας κάπου τα παρατάς και σηκώνεσαι να φύγεις. Εγώ όταν δε χωράω κάπου σκάβω μια μικρή χαραμάδα και προσπαθώ να μπω. "Ήταν τροφή για σκέψη, με έβαλε να σκεφτώ πολύ.

ΜΑΙΚΛ:

Δεν καταλαβαίνω.

ΑΜΕΛΙΑ:

Εμείς οι μεγάλοι φταίμε που ο κόσμος είναι έτσι. Εμείς σας κάναμε αγρίους και εμείς οι ίδιοι αγριέψαμε περισσότερο. Εσείς δεν φταίτε πουθενά. Οι μόνοι που φταίμε είμαστε εμείς. Μια συγγνώμη θα ήταν λίγη για ότι σας έχουμε κάνει. Η γενιά μας είναι κατεστραμμένη. Είστε οι επόμενοι αν ακολουθήσετε το μονοπάτι μας. Φύγετε μακριά από αυτό για το καλό σας. Σας αφήνω να τα πείτε όμως τώρα. Αρκετά σας κούρασα, άλλωστε δουλεύω σε λίγο. **(Φεύγει η μαμά)**

ΤΖΟΝΑ:

Θα μείνουμε μόνοι μας;

ΜΑΙΚΛ:

Ναι. Πολλά βραδιά έχω μείνει μόνος. Είναι ωραίο η αλήθεια να αφήνεις ένα δεκαεφτάχρονο μόνο του. Το χρειάζεται.

ΤΖΟΝΑ:

Εγώ θα φοβόμουν. Γίνονται πολλά.

ΜΑΙΚΛ:

Εσύ, όσο σε ξέρω φοβάσαι τα πάντα, ακόμη και την σκιά σου. Είναι αστείο όμως γιατί όταν σε τρομάζω κάνεις ωραίες γκριμάτσες.

ΤΖΟΝΑ:

χαχα πολύ αστείο, είσαι χαζός...

ΜΑΙΚΛ:

Και εσύ φοβητσιάρης. Καταλήγουμε κάπου;

ΤΖΟΝΑ:

Όχι. Αλλά δεν πειράζει.

ΜΑΙΚΛ:

Οι ζωές μας έχουν καταντήσει τραγελαφικές Τζόνα...

(η μαμά του Μάικλ διακόπτει έτοιμη να φύγει φωνάζοντας τα παιδιά)

ΑΜΕΛΙΑ:

Παιδιά.

ΜΑΙΚΛ:

Ναι μαμά;

ΑΜΕΛΙΑ:

Φεύγω, σας αφήνω λεφτά να παραγγείλετε. Τζόνα πάρε τα φάρμακα που σου άφησα σε λίγο.

ΤΖΟΝΑ:

Αν είμαι καλά;

ΑΜΕΛΙΑ:

Θα τα πάρεις και πάλι για να είμαστε σίγουροι.

ΤΖΟΝΑ:

Εντάξει σας ευχαριστώ και πάλι για όλα

ΑΜΕΛΙΑ:

Τίποτα αγόρι μου. Μάικλ δεν θα φύγεις ούτε λεπτό από δίπλα του κι αν θέλει να σηκωθεί θα τον βοηθάς. Λόγω των πόνων δεν θα μπορεί να περπατήσει σταθερά για κάποιες μέρες. Αν χρειαστείτε κάτι πάρ' τε με τηλέφωνο. Είμαι στη διάθεσή σας.

ΜΑΙΚΛ:

Φυσικά μαμά, έτσι κι αλλιώς αυτό θα έκανα.

ΑΜΕΛΙΑ:

Ο καναπές είναι διπλός. Ανοίγει από κάτω οπότε το βράδυ που εγώ έχω εφημερία στο νοσοκομείο θα κοιμηθείτε μαζί υποθέτω. **(κοιτάει τον Μάικλ)** Το έκανα και εγώ με τον μπαμπά σου αυτό όταν έφευγε η γιαγιά σου και ιδού τα αποτελέσματα **(δείχνει τον Μάικλ)**

ΜΑΙΚΛ:

Μαμά έλεος...

TZONA:(σκάει στο γέλιο)

ΑΜΕΛΙΑ:

Κατά τα άλλα να είστε ήσυχοι, να φάτε και κάντε ότι θέλετε αρκεί Τζόνα να μην κουραστείς. **(τους φιλάει και τους δύο στο μέτωπο και φεύγει)** Τα λέμε αγόρια και ήσυχα. Καλό σας βράδυ

(Φεύγει από την σκηνή)

ΜΑΙΚΛ:

Τώρα που έφυγε τι θέλεις να κάνουμε;

TZONA:

Δεν ξέρω τι θέλω αυτή τη στιγμή.

ΜΑΙΚΛ:

Θέλεις να φάμε κάτι;

TZONA:

Έφαγα ξύλο, Δεν είναι όσο καλό το φαγητό αλλά εντάξει.

ΜΑΙΚΛ:

Δεν είναι αστείο αυτό. Όσο σε είχα στην αγκαλιά μου αναισθητο κόντεπα να πεθάνω τρέχοντας.

TZONA:

Συγγνώμη. Είπα να αυτοσαρκαστώ με τον πόνο μου μπας και γίνει ευχάριστος, αλλά απ' ότι φαίνεται δεν πέτυχε η απόπειρα.

ΜΑΙΚΛ:

Δεν θέλω συγγνώμη. Απλά την επόμενη φορά να μου πεις την αλήθεια. Ζήτα βοήθεια, δεν είναι ντροπή.

TZONA:

Ντρεπόμεν και φοβόμουν ότι θα με χωρίσεις . Ότι θα φοβηθείς να είσαι κοντά μου.

ΜΑΙΚΛ:

Γιατί να το κάνω αυτό; Ποτέ δεν θα το έκανα. Σε αγάπησα γι' αυτό που ήσουν και σε αγαπώ γι' αυτό που είσαι.

TZONA:

Αλλά τελικά αποδείχτηκε ότι αν δεν ήσουν εσύ θα ήταν σκούρα τα πράγματα για μένα, που θα ήμουν άραγε;

ΜΑΙΚΛ:

Ας μην το πιάσουμε αυτό το θέμα. Είναι μεγάλο και δεν αξίζει, φτάνει που είσαι καλά.

TZONA:
Θέλω νερό.

ΜΑΙΚΛ:
Φυσικά.

(σηκώνεται, παίρνει το ποτήρι από το τραπέζι με το καλαμάκι και τον βοηθάει να πει)

TZONA:
Σε ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΙΚΛ:
Τζόνα, θέλω να ξέρεις ότι σε αγαπώ πολύ και ότι θα είμαι δίπλα σου σε ότι χρειαστείς!
Μην ντρέπεσαι να μου μιλήσεις για τίποτα, στο ξαναείπα.

TZONA:
Φυσικά και το ξέρω. Μου το έχεις αποδείξει άλλωστε και εγώ σ' αγαπώ με όλη μου τη ψυχή.

ΜΑΙΚΛ:
Τζόνα πάω στο δωμάτιο να φέρω κουβέρτες να κοιμηθούμε. Νυστάζω εσύ;

TZONA:
Πάνε. Κι εγώ σιγά σιγά είμαι έτοιμος για ύπνο.

(Ο Μάικλ φεύγει και επιστρέφει με τις κουβέρτες και το μαξιλάρι του)

TZONA:
Δώσε μου καμία ωρίτσα να μετακινηθώ και έλα ξάπλωσε δίπλα μου.

ΜΑΙΚΛ:
Είσαι και χιουμοράκι.

TZONA:
Μάικλ πονάω πολύ. Ανάθεμα αν έκαναν κάτι τα χάπια.

ΜΑΙΚΛ:
Τι μπορώ να κάνω για σένα; Απλά πες το και θα τρέξω.

TZONA:
Πάρε τη μαμά σου τηλέφωνο γρήγορα. Ο πόνος αυξάνεται λεπτό με το λεπτό.

(Ο Μάικλ αρπάζει το κινητό του από το τραπεζάκι και καλεί)

ΜΑΙΚΛ:

Μαμά βοήθεια σε παρακαλώ.

ΑΜΕΛΙΑ:

Μάικλ ηρέμησε. Τι έγινε;

ΜΑΙΚΛ:

Ο Τζόνα δεν είναι καλά. Έχει κατακοκκινίσει και ουρλιάζει από τους πόνους.

ΑΜΕΛΙΑ:

Τι πράγμα; Πως έγινε αυτό;

ΜΑΙΚΛ:

Μαμά δεν ξέρω. Σε παρακαλώ κάνε κάτι. Στείλε κάποιον **(ουρλιάζει)** μαμά.

ΑΜΕΛΙΑ:

Ηρέμησε. Δεν θα πάθει τίποτα. Έρχομαι τώρα. Απλά πρέπει να βρω άτομο να με αντικαταστήσει.

ΤΖΟΝΑ:

Μάικλ κάνε κάτι. **(κλάμα πόνου)** Πονάω. Δεν θέλω να πεθάνω. Πονάω πολύ. Δεν έχω ξαναπονέσει έτσι.

(Ο Μάικλ κλείνει το τηλέφωνο και πάει κάθετα δίπλα στον Τζόνα και τον παίρνει στην αγκαλιά του. Του χαϊδεύει τα μαλλιά και του μιλάει)

ΜΑΙΚΛ:

Θυμάσαι τότε που γνωριστήκαμε; Φορούσες ένα μαύρο τζιν και μια φούτερ λευκή. Μόλις σε είχα δει σε είχα ερωτευθεί. Ήσουν και είσαι ένας κύκνος. Δεν ξέρω τι μου είχε αρέσει περισσότερο πάνω σου. Δεν μπορώ να αποφασίσω.

ΤΖΟΝΑ:

Θυμάμαι πως με κοιτούσες, μου χαμογελούσες συνέχεια. Από την πρώτη φορά που μου μίλησες ένιωσα κάτι να αλλάζει μέσα μου. Ένιωσα ξεχωριστός για μια στιγμή μαζί σου ή μάλλον για πολλές. Περίμενα να με πάρεις τηλέφωνο και να ακούσω τη φωνή σου καθημερινά. Έχω όνειρα για μας. Θέλω να κάνουμε πολλά, να είμαστε συνέχεια μαζί.

ΜΑΙΚΛ:

Τζόνα σ' αγαπώ πολύ. Θα είμαστε για πάντα μαζί. Δεν θα χωρίσουμε ποτέ. Στο υπόσχομαι.

(Το κινητό του Μάικλ χτυπάει)

ΑΜΕΛΙΑ:

Τι κάνετε πως είστε;

ΜΑΙΚΛ:

Όχι και τόσο καλά. Χειροτερεύει με την ώρα και μου λέει ότι πονάει παραπάνω. Που είσαι;

ΑΜΕΛΙΑ:

Έχω ξεκινήσει εδώ και 10 λεπτά Μάικλ θα είμαι εκεί όσο πιο σύντομα μπορώ. Πάλι καλά με κάλυψε η Ανέτρα και έφυγα.

ΜΑΙΚΛ:

Μαμά γρήγορα σε παρακαλώ, μπορώ να κάνω κάτι για να βοηθήσω την κατάσταση; Να του δώσω κάποιο χάπι;

ΑΜΕΛΙΑ:

Πάνε στην κουζίνα, άνοιξε το ντουλάπι και θα δεις ότι υπάρχει ένα και μοναδικό μωβ κουτάκι. Πάρε ένα από αυτά και δώσ' του. Είναι ηρεμιστικό για τους πόνους. Θα τον πιάσει υπνηλία να ξέρεις, οπότε θα κοιμηθεί, Αν θες κοιμήσου και εσύ. Ας ελπίσουμε να γίνει καλά στο ύπνο του και να ξυπνήσει.

ΜΑΙΚΛ:

Τι εννοείς;

ΑΜΕΛΙΑ:

Τίποτα Μάικλ. Πάνε δώσ' του το χάπι γρήγορα. Πήρε και πριν ένα τέτοιο αλλά απ' ότι φαίνεται δεν έπιασε καλά. Σκεφτόμουν να του αφήσω 2 αλλά μετά είπα καλύτερα όχι. Αλλά τελικά χρειάστηκαν.

ΜΑΙΚΛ:

Μαμά ευχαριστώ. Σε κλείνω.

(Τρέχει και φέρνει με το χάπι)

ΜΑΙΚΛ:

Πάρε αυτό και θα πάμε για ύπνο.

ΤΖΟΝΑ:

Τι είναι αυτό;

ΜΑΙΚΛ:

Η μαμά είπε θα σου κάνει καλό. Είναι ηρεμιστικό για τους πόνους σου .

ΤΖΟΝΑ:

Σε ευχαριστώ πολύ.

(παίρνει το χάπι)

ΜΑΙΚΛ:

Ας κοιμηθούμε όσο μπορούμε.

(Ο Μάικλ ξαπλώνει δίπλα από τον Τζόνα, ανοίγει το χέρι του και ο Τζόνα ξαπλώνει στο στήθος του και κοιμούνται)

(κενό 10 δευτερολέπτων)

ΑΜΕΛΙΑ:

Παιδιά γύρισα (φωνάζει)

(Ο Μάικλ πετάγεται)

ΜΑΙΚΛ:

Μαμά; Στο σαλόνι είμαστε.

ΑΜΕΛΙΑ:

Τι κάνουν τα **(βλέπει τον Τζόνα και παθαίνει σοκ)** Μάικλ τι έπαθε ο Τζόνα;

ΜΑΙΚΛ:

Τι έχει;

ΑΜΕΛΙΑ:

Πόση ώρα έχει που δεν αναπνέει; Είναι χλωμός; Είναι σαν να έχει φύγει...

ΜΑΙΚΛ:

Μαμά τι λες. Δεν υπάρχει περίπτωση. Έχει μισή ώρα που κοιμηθήκαμε. Θα κοιμάται βαριά...

(Ο Μάικλ πλησιάζει τον Τζόνα και τον κουνάει για να τον σηκώσει)

ΜΑΙΚΛ:

Τζόνα; Μ' ακούς; Τζόνα σε παρακαλώ απάντα μου... Τζόνα-Τζόνα **(ξεκινάει να αγχώνεται)** Κάνε κάτι σε παρακαλώ. Δεν θέλω να τον χάσω μαμά, σε παρακαλώ. Τζόνα; Σε παρακαλώ... Ξύπνα. **(ξεκινάει να δακρύζει και να κλαίει)**

ΑΜΕΛΙΑ:

Μάικλ δεν έχει....

ΜΑΙΚΛ:

Μου υποσχέθηκες ότι θα μείνουμε για πάντα μαζί. Είχες όνειρα για μας. Τώρα; Μην με αφήνεις μόνο μου σε παρακαλώ. Σ' αγαπώ.

(Η μαμά τραβάει τον Μάικλ πάνω από το Τζόνα και τον αγκαλιάζει)

ΑΜΕΛΙΑ:

Ίσως αυτός ο κόσμος να ήταν πολύ σκληρός γι' αυτόν. Πάλεψε σκληρά. Ίσως να βρίσκεται κάπου καλύτερα. Του φέρθηκαν σκληρά όλοι. Σε αγάπησε όμως. Σου τα έδωσε όλα, έμεινε με άδεια χέρια και συνέχισε να σου δίνει. Τον αγκάλιασες σφιχτά, τον έκανες να νιώσει την τρυφερότητα, την αγάπη και την θαλπωρή που του έλειπε. Μάικλ έφυγε, ίσως ήθελε να σε απαλλάξει. Νόμιζε ότι σου ήταν βάρος. Τον αγαπούσες πολύ. Δεν σε ξέχασε και ούτε θα σε ξεχάσει. Μην φοβάσαι, είναι δίπλα σου.

ΜΑΙΚΛ: (μιλάει με λυγμούς)

Τον θέλω πίσω. Δεν θέλω να ζήσω χωρίς τον Τζόνα μου. Τον αγαπώ ακόμη. Δεν έφυγε. Εδώ είναι. Με ακούει. Θα μου απαντήσει... Τζόνα;

(πέφτει στα γόνατα)

ΤΕΛΟΣ